

په د اچوونه وهی کتله ب
 بهر پر سیار یه تییه ... سه د یق سه عید
 واندزی

پـداچوونه‌وه‌ی کتـبو شهن‌وکه‌وکردنی ههـهـی زمانه‌وانیو
 بابه‌تی، دیارده‌یه‌کی ئـشنبیری نوـیه له دنیای ئـشنبیری ئـمه‌و به
 دیاریکراویش زـرتـر له دواى ئـاپهـینه‌وه، په‌یه‌وه ده‌کرت. ساـانـك
 پـشه‌کی نووسین بـ کتـب له‌لایهن نووسـرـك یاخود هاوـیه‌کی دانه‌ری
 کتـبه‌که، باوبوو. بهـام ئـستا که‌متر پـشه‌کی بـ کتـبه‌کان
 ده‌نووسـرت. ته‌نانه‌ت نووسـری کتـبه‌که خـشی پـشه‌کی نا‌نووسـرت.
 هه‌رچه‌نده له زـرکا‌تدا پـشه‌کی، ده‌روازه‌یه‌کی باشه بـ تـگه‌یشتن له
 ناوه‌ئـکی کتـبه‌که‌و ئاشنا‌بوون به‌مانا‌و گوتاری کتـبه‌که. به‌تایبه‌تیش
 ئـه‌و پـشه‌کیانه‌ی له‌لایهن نووسـه‌رانی به‌توانا‌وه ده‌نووسـرن.
 له‌وما‌وانه‌دا، چه‌ند کتـبـکم خوـنده‌وه که‌له‌لایهن وونا‌کبیری دیاری
 کورد(مه‌ریوان قانج) پـشه‌کیان بـ نووسرا‌بوو، ئـه‌وه‌نده‌ی ناوه‌ئـکی
 کتـبه‌که مانا‌و مه‌به‌ستی هه‌بوو.

کهواته له زړکاتدا، پښه کی سهره تايه که بڼه تڼگه یشتن له بهرهمی نووسه ږک. بڼگومان پڼداچوونه وهی دهستنووسی کتڼبڼک بهرله چاپکردنی، هرکه سڼک بیکات، بهرپرسیاریه تییه کی څه قوم څوویو کلتووریه. څه اقییه، له بهر څه وهی تڼ څه کی دهستنیشانکردنو ځا استکردنه وهی څه هی که سانکت له څه ستڼ دایه وده بڼ زړ بهوردی وهستیاریه وه به څه ی بگه ینی. بڼ څه وهی هیچ خوش ځک نه ته سهر نووسه ری کتڼبه که ځو به دهر بڼ له هر څه هی کی زمانه وانو بابه تی. مڼ څوویشه، چونکه ناوی تڼ وهک که سڼک که پڼداچوونه وهی بڼ کتڼبه که کردووه، ده بڼ ته به شڼک له ناو نیشان وناساندنی کتڼبه که، دوا جاریش ده بڼ ته به شڼک له مڼ څوو. بهو پڼیهی کتڼبه که چاپ ده کړتو تاهه تايه ده مڼ نه ته وه. هر وه ها بهرپرسیاریه تییه کی کلتووریشه، چونکه خو ځه رانځک څه و کتڼبه ده خو ځه نه وه و هوشیاریان پڼ زړ ده بڼ ت.

کهواته چن ده ب زانیاریه کی هه یان پ بدهین، بهام به داخوه و رای هه موو ئه و بهرپرسیاریه تییا نه، هه ست ده که ین پ داچوونه وهی کتب، ههر ته نها ب ناوه و ب ته کارکی لاهه کی. چونکه ئه ژنامه و گ فاروکتبانه ی هه هه گرو هه هه ب وهه چنو سه رپه رشتیاریان هه یه، هاوش وهی به شکی زری کتبه کانی تر، تهژین له هه هی با به تیو

زمانه وانی. بگره به شک لهو کتـبانه جگه له نووسره کهی، چهند کهسکی دیکهش پـداچوونه وەیان بـ کردوو. کهچی له گه ئه وەشدا ههـی بابه تی هـنده زهق ده بینین، خوـنهر سه رسام ده بـت به وەی که چـن نووسره که، یاخود ئه وانی پـداچوونه وەیان بـ کردوو، ئه و ههـیان نه بینوه. ئه مه ده ریده خات که پـداچوونه وەی به شک کی زـری کتـبه کان له لایه ن زـر که سه وه، به داخه وه وهک کارکی ئـتینو لاه کی لـها تووه و ئامانج لـی ته نها ناو نووسینه که یه به بـ ماندوو بوون و ئه رک کـشان. دیاره پـداچوونه وەی کتـب ئه رک کی ههستیاری پـورده کارییه. بـیه ئه وانی پـداچوونه وه له ههر ووـکه وه بـت، زمانه وانی، یاخود بابه تی، بـ ههر کتـبـک ده که ن ده بـ زـر به سه لیه وورد بین بن.

بـ ئه وەی ئه وه ههـانه شی که نووسه ری کتـبه که به سه ریدا تـپهـیون، ئه وان استی بکه نه وه. کاری ئه وان، ده کر بـین وهک فلتـهـرک وایه، که هه موو خوشو که موکورتیه کان ده پاـوت. له و ماوانه ی ابردوودا، چهن دین کتـبی جـراو جـرم له هه موو ووه کانه وه خوـندـته وه. به شک کی ههره زـریان ئه گهر بـم به ده ر نه بوون له ههـه، هـنگه خوـنهرانی ئه و بابه ته گومان له استی قسه کهم بکه ن. به تایبه تیش که من بـ خـم وهک خوـنهرکی زیت کتـب ده خوـنمه وه و په یوه ندی من به خوـنمه وەی کتـب، له وانگه ی خوـنهر بوونه، نهک نووسه رک. واته وهک خوـنهرک کتـب ده خوـنمه وه. بـیه زـر کات ئـکده که وـت، که ههـی سه یر سه یر له کتـبه کان بینم. بـ نموونه: کتـبـکی وه رگـگـدراوم له باره ی ماندـلاوه خوـنده وه، ساـی مردنی به ههـه تـمارکرا بوو. واته هه م نووسه ره کهی، هه میش وه رگـگـه کهی، درکی ئه وه ههـیان نه کرد بوو. کتـبـکی دیکه م خوـنده وه که جگه له نووسه ری کتـبه که، دوو که سی تر پـداچوونه وەیان بـ کردوو، که چی په ره گرافـکی سه یر له کتـبه که دا هه بوو، به بـ ئه وەی ههستی پـ بکه ن.

له په ره گرافه که دا ها تووه: (ئوتومبـله که بـ ماوه ی چل چرکه کـان و شه قامه کانی شاری ته ی ده کرد). سه رنج له چل چرکه بده ن. بـگومان ئه و ههـانه مه رج نییه هه موویان له نه زانی نه وه بن. بهـکو له بـ ئاگایو نه بوونی ورد بینیه له نووسیندا. کتـبـکی دیکه م خوـنده وه، وشه یهک به چوار شک وه ئـنووسی جیاواز نووسرا بوو. به م شک وه یه: (حوکومـانی-حووکومـانی-حوکوـانی). خوـنهر سه ری لـده شک وـت، گهر شک وه ئـنووسـکی له م جـره بینـت. ئاخـر خـچا پکردنی کتـب، ههر ته نها دیزایینی به رگو ناوهـک نییه. ئه ی زمان؟ ئـنووس؟ تایپوه هـی چاپ؟ ئه مانه ش به شک کی سه ره کین له ناوهـکی

کتـب. کـمـه شـعـر کی دیکـم خوـندهـوه زـربـه ی پـیتـی(چ) کـه لـه وـشـه کـان
هـه یـه، لـه و کـمـه شـعـر هـدا کـراوه بـه(ج) وـه کـ: (چـا جـا/
چـوارـه مـجـوارـه مـچـوون جـوون). بـیـه پـدا چـوونـه وـه ی کـتـب
بـه رـپـر سـیـار یـه تـیـه و ئـه وـانـه ی بـه کـتـب دا ئـه چـنـه وـه،
پـویـسـتـه وـر د بـیـن وـه سـتـیـار بـن. چـونـکـه ئـه ر کـی بـژار کـردن و استـکـردنـه وـه ی
هـه ی کـه سـان کـیـان لـه ئـه سـتـیـه. ئـه گـر خـشـان هـه بـکـن کـه وـاتـه
هـیـچـیـان نـه کـرد.